

Դանիելի գիրքը — հարյուր իննսուներեքերորդ

Վերջին ժամանակների բացահայտումը . Ռուսաստանի ճակատագրից մինչև Թրամփի վերադարձը և գազանի պատկերի ձևավորումը

Jeff Pippenger

2024-04-23

Մոտ ապագայում Ռուսաստանը հաղթանակով կավարտի Ուկրաինայի դեմ պատերազմը, և այդ հաղթանակը կդառնա Պուտինի և Ռուսաստանի համար վախճանի սկզբի ապացույցը: Ինչպես Գորբաչովը վերակազմակերպեց (պերեստրոյկա) իր կայսրությունը և ապա դիմեց Միավորված ազգերի կազմակերպությանը, այնպես էլ քաղաքական Ռուսաստանը կդրվի Միավորված ազգերի կազմակերպության իշխանության տակ, մինչդեռ կրոնական Ռուսաստանը կդրվի պապության վերահսկողության ներքո: Թրամփը կընտրվի 2024 թվականին և կհաղթի գլոբալիստ դեմոկրատներին ու Հանրապետական կուսակցության մեջ գլոբալիստություն դավանողներին, և նա դաշինք կկազմի Միավորված ազգերի կազմակերպության գլոբալիստների հետ՝ Պուտինի և Ռուսաստանի անկման հետևանքները կարգավորելու նպատակով: Ապա Տյուրոսի պոռնիկը կբարեխոսի Ռուսաստանի օգտին:

Պանիումի ճակատամարտում կրկնվում է քառասուներորդ համարի երեք ճակատամարտերից առաջինի պատմությունը: Առաջին ճակատամարտում, որը ներկայացված էր Խորհրդային Միության փլուզմամբ 1989 թվականին, վերջին ութ նախագահներից առաջինը ծառայեց որպես պապականության փոխանորդ բանակը: Այդ առաջին նախագահը հանրապետական էր, ինչը ցույց է տալիս, որ վերջինը նա լինելու է հանրապետական նախագահ: Առաջին նախագահը հայտնի էր իր հռետորաբանությամբ՝ կապված երկաթե վարագույրի պատի հետ, որը, որպես մարգարեական ճանապարհացույց, տապալվեց, երբ 1989 թվականի նոյեմբերի 9-ին ընկավ Բեռլինի պատը: Վերջին հանրապետական նախագահը հայտնի կլինի իր հռետորաբանությամբ՝ կապված Միացյալ Նահանգների հարավային սահմանի պատի հետ, և այն ճանապարհացույցը, որը կնշանավորի Թրամփի վկայությունը պատը կառուցելու վերաբերյալ, լինելու է կիրակնօրյա օրենքը, որտեղ վերացվում է եկեղեցու և պետության բաժանման խորհրդանշական «պատը»:

Այդ առաջին նախագահը նախկին մեդիաաստղ էր՝ հայտնի իր սուր խոսելու հմտություններով և հումորի զգացումով: Վերջին նախագահը նախկին մեդիաաստղ է՝ հայտնի իր սուր խոսելու հմտություններով և հումորի զգացումով: 1989 թվականը նշանավորեց Խորհրդային Միություն անունով հայտնի կայսրության քայքայումը, իսկ քառասուներորդ համարի երեք ճակատամարտերից վերջինը ներկայացնում է Ռուսաստան անունով հայտնի կայսրության քայքայումը:

Պանիումի ճակատամարտը քառասուներորդ համարի երրորդ և վերջին ճակատամարտն է, և այն նախապատկերված էր առաջին ճակատամարտով: Երբ առաջին ճակատամարտն ավարտվեց, ամբողջ աշխարհը ընդունեց, որ աշխարհի միակ

գերտերությունը Միացյալ Նահանգներն էր: Այդ համաշխարհային տիրապետությունը պիտի կրկնվի վերջին ճակատամարտի ավարտին, որովհետև հենց այնտեղ, չնայած Անտիոքոս Գ-ի և Մակեդոնիայի Փիլիպպոսի միջև կազմավորված դաշինքին (Միացյալ Նահանգները և Միավորված ազգերի կազմակերպությունը), Միացյալ Նահանգները (կեղծ մարգարեն) պիտի հաստատվի որպես տասը թագավորների (վիշապը՝ Միավորված ազգերի կազմակերպությունը) գերագույն թագավոր:

Քառասուներորդ համարի երեք ճակատամարտերը կրում են «Ճշմարտության» դրոշմը, որովհետև առաջինը ներկայացնում է վերջինը, իսկ միջին ճակատամարտը ներկայացնում է ապստամբությունը: Առաջին և վերջին հաղթական միջնորդ Բանակը (Միացյալ Նահանգները) հաղթում է, սակայն երկրորդ միջնորդ Բանակը պարտվում է, և այդ երկրորդ միջնորդ Բանակը նացիզմն է՝ ապստամբության համաշխարհային խորհրդանիշը:

Դոնալդ Թրամփի երեք քաղաքական արշավները կրում են «Ճշմարտության» կնիքը, որովհետև նա ընտրություններում հաղթում է իր առաջին և վերջին արշավներում, իսկ միջին արշավում պարտության է մատնվում աթեիզմի գազանի միջոցով, որը վիշապական իշխանությունն է՝ դարձյալ ապստամբության այն խորհրդանիշը, որ ներկայացվում է եբրայական այբուբենի տասներեքերորդ տառով, որը, երբ դրվում է առաջին և վերջին տառերի հետ միասին, կազմում է եբրայերեն «Ճշմարտություն» բառը:

Դանիել 11-ի տասներորդ համարը նույնացնում է վախճանի ժամանակը՝ 1989 թվականին, իսկ տասնվեցերորդ համարը նույնացնում է շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքը: Տասներորդից տասնհինգերորդ համարները ներկայացնում են քառասուներորդ համարի գաղտնի պատմությունը, որը Դանիելի գրքի այն մասն է, որ կնքված էր մինչև վերջին օրերը: Երբ տասներորդից տասնհինգերորդ համարները դրվում են (տող առ տող) քառասուներորդ համարի գաղտնի պատմության մեջ, Դանիելի այն մասը, որ վերաբերում է վերջին օրերին, ապակնքվում է: Այդ մասը ապակնքվում է հենց նախքան փորձաշրջանի փակվելը շաբաթապահների համար՝ շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Հետևաբար, այն ներկայացնում է վերջին կամ յոթերորդ կնիքը:

Եվ երբ Նա բացեց յոթերորդ կնիքը, երկնքում լռություն եղավ մոտ կես ժամի չափ: Եվ ես տեսա այն յոթ հրեշտակներին, որ կանգնած էին Աստծո առաջ, և նրանց տրվեցին յոթ փողեր: Եվ մի այլ հրեշտակ եկավ ու կանգնեց զոհասեղանի մոտ՝ ունենալով ոսկե բուրվառ. և նրան շատ խունկ տրվեց, որպեսզի այն մատուցի բոլոր սրբերի աղոթքների հետ միասին այն ոսկե զոհասեղանի վրա, որ գահի առաջ էր: Եվ խնկի ծուխը, որ ելնում էր սրբերի աղոթքների հետ միասին, հրեշտակի ձեռքից բարձրացավ Աստծո առաջ: Եվ հրեշտակը վերցրեց բուրվառը, լցրեց այն զոհասեղանի կրակից և գցեց երկրի վրա. և եղան ձայներ, որոտներ, փայլատակումներ և երկրաշարժ: Եվ այն յոթ հրեշտակները, որոնք ունեին յոթ փողերը, պատրաստվեցին փող հնչեցնել: Հայտնություն 8:1-6.

Յոթ փողերով յոթ հրեշտակները ներկայացնում են այն գործադիր դատաստանը, որը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, և նրանք

ներկայացնում են նաև այն գործադիր դատաստանը, որը սկսվում է, երբ Միքայելը կանգնում է, և մարդկային փորձաշրջանը փակվում է: Առաջին ժամանակաշրջանում՝ կիրակնօրյա օրենքից մինչև Միքայելի կանգնելը, Աստծո դատաստանները խառնված են ողորմությամբ, իսկ ապա յոթ վերջին պատուհասները Աստծո այն դատաստաններն են, որոնք ողորմությամբ խառնված չեն: Յոթերորդ կնիքի բացվելը այն ժամանակն է, երբ գործադիր դատաստանները պատրաստվում են, ինչպես ներկայացված է յոթ հրեշտակներով:

Դանիելի երկրորդ և իններորդ գլուխները «սրբերի աղոթքները» ներկայացնում են որպես աղոթք՝ հասկանալու համար այն իրադարձությունները, որոնք կապված են Նաբուգոդոնոսորի թաքցված երազի՝ գազանների պատկերի հետ, և ապաշխարությունն ու խոստովանությունը, որոնք առնչվում են Ղևտական գրքի քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակներին»: Այն աղոթքները, որ «ոսկե բուրվառի» մեջ խառնվում են խնկի հետ և բարձրանում Աստծո առաջ, աղոթվում են նրանց կողմից, ովքեր կանչված են լինելու հարյուր քառասունչորս հազարի մեջ, որոնք այդ ժամանակ ստանում են կենդանի Աստծո կնիքը, մինչդեռ զոհասեղանի կրակը նետվում է երկրի վրա:

Եզեկիելի իններորդ գլխում հենց նույն սրբերն են հառաչում և ողբում երկրի և եկեղեցու մեջ կատարվող պղծությունների համար, և մինչ նրանք արտահայտում են իրենց խորին ապաշխարությունը մեղքի համար, կնքող հրեշտակը նշան է դնում նրանց ճակատներին: Ինչպես Հայտնության ութերորդ գլխում, կործանարար հրեշտակներով ներկայացված դատաստանները այնտեղ են՝ հետին պլանում, սպասելով այն հրամանին, որ կնքումն ավարտված է:

«Անսխալական ճշգրտությամբ Անսահմանյալը դեռևս հաշիվ է պահում բոլոր ազգերի հետ: Մինչ Նրա ողորմությունը մատուցվում է ապաշխարության կոչերով, այս հաշիվը բաց կմնա, սակայն երբ թվերը հասնեն այն որոշ չափին, որ Աստված սահմանել է, Նրա բարկության ծառայությունը սկսվում է: Հաշիվը փակվում է: Աստվածային համբերությունը դադարում է: Նրանց օգտին ողորմության այլևս որևէ միջնորդություն չկա:»

«Մարգարեն, դարերի խորքը դիտելով, իր տեսիլքի առջև ուներ այս ժամանակը: Այս դարի ազգերը եղել են աննախադեպ ողորմությունների ընդունողները: Երկնքի օրհնությունների ամենընտիր պարգևները տրվել են նրանց, սակայն նրանց դեմ գրված են աճող հպարտություն, ազահություն, կռապաշտություն, Աստծո հանդեպ արհամարհանք և ստոր երախտամոռություն: Նրանք շտապ կերպով ավարտին են հասցնում իրենց հաշիվը Աստծո հետ:»

«Սակայն այն, ինչ ինձ դողեցնում է, այն փաստն է, որ նրանք, ովքեր ունեցել են առավել մեծ լույս և առավելություններ, ապականվել են տիրող անօրենությունից: Իրենց շուրջ եղողների անիրավ ազդեցության ներքո շատերը, նույնիսկ ճշմարտությունը դավանողներից, սառել են և տարված են չարի հզոր հոսանքով: Ճշմարիտ աստվածապաշտության և սրբության վրա թափվող համընդհանուր արհամարհանքը նրանց, ովքեր սերտորեն կապված չեն Աստծու հետ, մղում է

կորցնելու Նրա օրենքի հանդեպ իրենց ակնածանքը: Եթե նրանք հետևեին լույսին և սրտանց հնազանդվեին ճշմարտությանը, այս սուրբ օրենքը նրանց համար առավել ևս թանկագին կթվար, երբ այն այսպես արհամարհվում և մի կողմ է դրվում: Քանի որ Աստծու օրենքի հանդեպ անհարգալից վերաբերմունքը ավելի ակնհայտ է դառնում, այն պահողների և աշխարհի միջև սահմանազատման գիծը ավելի հստակ է դառնում: Աստվածային պատվիրանների հանդեպ սերը մի խավի մեջ աճում է այնքանով, որքանով մեկ այլ խավի մեջ աճում է դրանց նկատմամբ արհամարհանքը»:

«Ճգնաժամը արագորեն մոտենում է: Արագորեն ուռչող թվերը ցույց են տալիս, որ Աստծո այցելության ժամանակը գրեթե հասել է: Թեև Նա դժկամ է պատժելու, այնուամենայնիվ պիտի պատժի, և այն էլ շուտով: Նրանք, ովքեր քայլում են լույսի մեջ, կտեսնեն մոտեցող վտանգի նշանները, սակայն նրանք չպետք է հանգիստ, անհոգ սպասումով նստեն կործանման սպասման մեջ՝ իրենց մխիթարելով այն հավատով, թե Աստված պիտի պատսպարի Իր ժողովրդին այցելության օրը: Այդպես չէ ամենևին: Նրանք պետք է գիտակցեն, որ իրենց պարտքն է ջանասիրաբար աշխատել ուրիշներին փրկելու համար՝ զորեղ հավատով Աստծուն նայելով օգնության համար: «Արդարի ներգործուն ջերմեռանդ աղոթքը շատ բան կարող է»»:

«Աստվածապաշտության խմորը ամբողջովին չի կորցրել իր գործությունը: Այն ժամանակ, երբ եկեղեցու վտանգն ու ընկճվածությունն առավել մեծ են, այն փոքրաթիվ խումբը, որ կանգնած է լույսի մեջ, հառաչելով ու ողբալով պիտի լինի այն պղծությունների համար, որ կատարվում են երկրում: Մակայն առավել ևս նրանց աղոթքները պիտի բարձրանան եկեղեցու համար, որովհետև նրա անդամները վարվում են աշխարհի կերպի համաձայն»:

«Այս հավատարիմ փոքրաթիվների ջերմեռանդ աղոթքները զուր չեն լինի: Երբ Տերը հանդես գա որպես վրիժառու, Նա նաև հանդես կգա որպես պաշտպան բոլոր նրանց, ովքեր հավատը պահպանել են իր մաքրության մեջ և իրենց անարատ են պահել աշխարհից: Հենց այս ժամանակ է, որ Աստված խոստացել է արդարացնել Իր ընտրյալներին, որոնք օր ու գիշեր աղաղակում են առ Նրան, թեև Նա երկայնամիտ է նրանց նկատմամբ»:

«Հրամանը սա է. «Անցի՛ր քաղաքի միջով, Երուսաղեմի միջով, և նշա՛ն դիր այն մարդկանց ճակատներին, որոնք հառաչում և ողբում են բոլոր այն պղծությունների համար, որ կատարվում են նրա մեջտեղում»: Այս հառաչող ու ողբացողները առաջ էին բերում կյանքի խոսքերը. նրանք հանդիմանել, խրատել և աղերսել էին: Ոմանք, որոնք անարգում էին Աստծուն, ապաշխարեցին և խոնարհեցրին իրենց սրտերը Նրա առաջ: Բայց Տիրոջ փառքը հեռացել էր Իսրայելից. թեև շատերը դեռ շարունակում էին կրոնի ձևերը, Նրա գործությունն ու ներկայությունը պակասում էին»: Վկայություններ, հատոր 5, 208–210:

Տասից մինչև տասնհինգ համարները բացում են քառասուներորդ համարի ծածկված պատմությունը, և այդպիսով միաժամանակ ցույց են տալիս, որ հարյուր քառասունչորս հազարների կնքումն այժմ կատարվում է նրանց վրա, ովքեր բավարարել են երկրորդ

գլխում Դանիելով և երեք արժանիներով, իսկ իններորդ գլխում՝ Դանիելով ներկայացված աղոթքների պահանջները: Երկու աղոթքների միջև տարբերությունը կարելի է ճանաչել որպես մարգարեության արտաքին իրադարձությունները հասկանալու համար աղոթք (Դանիել 2) և մարգարեության ներքին փորձառությունը գիտակցելու համար աղոթք (Դանիել 9): Մեկ այլ տարբերություն այն է, որ սրբերը, որպես ամբողջություն, ձգտում են հասկանալ գազանի պատկերի փորձության լուրը (Դանիել 2), սակայն նրանք անհատապես պետք է կատարեն լիակատար ապաշխարության գործը (Դանիել 9): Նրանց աղոթքները պետք է լինեն Եզեկիել 9-ի համատեքստում, որովհետև նրանք պետք է վշտանան երկրի և եկեղեցու մեջ եղած մեղքերի համար:

«Այն ժամանակ, երբ Նրա բարկությունը դատաստաններով պիտի դուրս գա, Քրիստոսի այս խոնարհ, նվիրված հետևորդները մնացած աշխարհից պիտի տարբերվեն իրենց հոգու տանջանքով, որն արտահայտվում է ողբով ու լացով, հանդիմանություններով և նախազգուշացումներով: Մինչ ուրիշները փորձում են քող գցել գոյություն ունեցող չարիքի վրա և արդարացնել ամենուր տիրող մեծ ամբարշտությունը, նրանք, ովքեր նախանձախնդրություն ունեն Աստծո պատվի հանդեպ և սեր՝ հոգիների նկատմամբ, չեն լռի՝ որևէ մեկի հաճությունը շահելու համար: Նրանց արդար հոգիները օրեցօր տրտմեցվում են անարդարների անսուրբ գործերից և խոսակցությունից: Նրանք անգոր են կասեցնելու անօրենության սրընթաց հեղեղը, և այդ պատճառով լի են վշտով ու տագնապով: Նրանք Աստծո առաջ սգում են՝ տեսնելով, որ կրոնը արհամարհվում է հենց այն մարդկանց տներում, որոնք մեծ լույս են ունեցել: Նրանք ողբում են և խոնարհեցնում իրենց հոգիները, որովհետև հպարտությունը, ազաւորությունը, էսասիրությունը և գրեթե ամեն տեսակի խաբեություն եկեղեցու մեջ են: Աստծո Հոգին, որ մղում է հանդիմանության, ոտնակոխ է արվում, մինչդեռ սատանայի ծառաները հաղթանակում են: Աստված անարգվում է, ճշմարտությունը՝ անգորացվում»:

«Նրանք, ովքեր չեն վշտանում իրենց իսկ հոգևոր անկման համար և չեն սգում ուրիշների մեղքերի վրա, կմնան առանց Աստծո կնիքի: Տերը Իր պատգամաբերներին՝ իրենց ձեռքերում կոտորելու գենքեր ունեցող մարդկանց, հրամայում է. «Գնացե՛ք նրա հետևից քաղաքով մեկ և զարկե՛ք. ձեր աչքը թող չխնայի, և մի՛ գթացեք. բոլորովին սպանեցե՛ք ծերերին ու երիտասարդներին, կույսերին, մանկիկներին և կանանց. բայց մի՛ մոտեցեք ոչ մի մարդու, որի վրա նշանն է. և Իմ սրբաբանից սկսեցե՛ք»: Այն ժամանակ նրանք սկսեցին այն ծերերից, որոնք տան առաջ էին»:

«Այստեղ մենք տեսնում ենք, որ եկեղեցին՝ Տիրոջ սրբաբանը, առաջինն էր, որ զգաց Աստծո բարկության հարվածը: Ծեր մարդիկ՝ նրանք, ում Աստված մեծ լույս էր տվել և ովքեր կանգնած էին որպես ժողովրդի հոգևոր շահերի պահապաններ, դավաճանել էին իրենց վստահված պարտականությանը: Նրանք ընդունել էին այն դիրքորոշումը, թե մենք չպետք է սպասենք հրաշքների և Աստծո զորության ակնառու հայտնությանը, ինչպես նախկին օրերում: Ժամանակները փոխվել են: Այս խոսքերը զորացնում են նրանց անհավատությունը, և նրանք ասում են. Տերը ո՛չ բարիք կանի, ոչ էլ չարիք կգործի: Նա չափազանց ողորմած է, որպեսզի իր

ժողովրդին այցելի դատաստանով: Այսպես՝ «Խաղաղություն և ապահովություն» է այն մարդկանց աղաղակը, ովքեր այլևս երբեք իրենց ձայնը չեփորի պես չեն բարձրացնի՝ Աստծո ժողովրդին նրանց հանցանքները և Հակոբի տանը նրանց մեղքերը ցույց տալու համար: Այս համր շները, որ չէին ուզում հաչել, հենց նրանք են, որ զգում են վիրավորված Աստծո արդար վրեժը: Տղամարդիկ, օրիորդներ և փոքր երեխաներ՝ բոլորը միասին կորչում են»: Վկայություններ, հատոր 5, 210, 211:

Դանիել տասնմեկերորդ գլխի առաջին և երկրորդ համարները, ինչպես նաև տասներորդ համարը, սկսվում են վախճանի ժամանակից՝ 1989 թվականից: Երկրորդ համարը պատմությունը հասցնում է մինչև Դոնալդ Թրամփի առաջին պաշտոնավարության ժամկետը, ապա թողնում է մի թաքնված պատմություն այդ վեցերորդ ամենահարուստ նախագահից մինչև յոթերորդ թագավորությունը (Միավորված ազգերի կազմակերպությունը), որը ներկայացված է Ալեքսանդր Մակեդոնացու միջոցով: Երկրորդ համարում հիշատակված հարուստ թագավոր Քսերքսեսի և Ալեքսանդր Մակեդոնացու միջև եղել են պարսիկ ութ թագավորներ: Երկրորդ համարի թաքնված պատմությունը մինչև երրորդ համարը ներկայացնում է ութ թագավորների: Ուստի Թրամփի առաջին ժամկետի ավարտից մինչև աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորությունը, ընդհանուր առմամբ, կա տասը թագավոր, որոնք ընդգրկում են Դանիել տասնմեկերորդ գլխի երկրորդից երրորդ համարների թաքնված պատմությունը:

Տասը թիվը փորձության խորհրդանիշ է, և այն փորձությունը, որ տեղի է ունենում հենց այդ պատմության մեջ, գազանի պատկերի կազմավորումն է: Վեցերորդ ամենահարուստ նախագահը, սկսելով իր առաջին քարոզարշավից՝ 2015 թվականին, գրգռում է գլոբալիստներին, և այդպիսով նշանավորում է Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի երկու վկաների և աթեիզմի վիշապ-գազանի միջև պայքարի սկիզբը, որը չի դադարում մինչև տասնվեցերորդ և քառասունմեկերորդ համարների կիրակնօրյա օրենքը: Այդ պատերազմի շրջանակներում Դոնալդ Թրամփը առաջին նախագահն էր, որ գրգռեց վիշապին, և նա նաև վերջինն է: Թրամփը երկրային գազանի վերջին նախագահն է, և Թրամփը կդառնա յոթերորդ թագավորության առաջին առաջնորդը: Այդպիսով, Թրամփը ներկայացնում է տասը թագավորներից առաջինին և վերջինին, իսկ տասը թիվը ներկայացնում է փորձություն:

1776, 1789 և 1798 թվականները ներկայացնում են երեք պատմություններ, որոնք հաստատում են, որ ութերորդ նախագահը յոթից է: 1776 թվականը ներկայացնում է Անկախության հռչակագրի հրապարակումը և Առաջին ու Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսների պատմությունը: 1789 թվականը ներկայացնում է պատմական մի ժամանակաշրջան, երբ կազմվեցին Համադաշնության հոդվածները: Այդ ժամանակաշրջանը սկսվեց 1781 թվականին և ավարտվեց 1789 թվականին՝ Սահմանադրության հրապարակմամբ: 1798 թվականը ներկայացնում է Օտարերկրացիների և Խռովարարության մասին ակտերի հրապարակումը և երկրի գազանի՝ որպես աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության, սկիզբը:

Մայրցամաքային կոնգրեսները բաժանվում են երկու մարզաբեական ժամանակաշրջանների՝ առաջին կոնգրեսի և վերջին կոնգրեսի: Առաջին Մայրցամաքային կոնգրեսն ուներ երկու նախագահ, և Փեյթոն Ռանդոլֆը առաջին նախագահն էր: Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսն ուներ վեց նախագահ: Փեյթոն Ռանդոլֆը և՛ Առաջին, և՛ Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսների առաջին նախագահն էր: Առաջին և Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսների պատմության ընթացքում ընդհանուր առմամբ եղել է ութ նախագահ: Փեյթոն Ռանդոլֆը և՛ Առաջին, և՛ Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսների առաջին նախագահն էր՝ մի մարզաբեական ժամանակաշրջանում, որտեղ կային ութ նախագահ, սակայն այդ երկու ժամանակաշրջաններից յուրաքանչյուրի առաջին նախագահը նույն անձն էր: Ուստի, թեև եղել է նախագահական պաշտոնավարման ութ ժամկետ, իրականում եղել են միայն յոթ նախագահ: Առաջին նախագահը երկու անգամ եղավ այն յոթ անձանց առաջին նախագահը, որոնք նախագահ էին, և, հետևաբար, Ռանդոլֆը ներկայացնում է ութերորդին, որը յոթից էր, և երկու վկաների հիման վրա նա նախատիպում է առաջին իրական նախագահին, որ Ջորջ Վաշինգտոնն էր:

Վաշինգտոնը ներկայացված է Ռանդոլֆով, և հետևաբար Ռանդոլֆը, որպես Վաշինգտոնի խորհրդանիշ, փոխանցում է թե՛ Ռանդոլֆի՝ որպես առաջին նախագահի մարզաբեական հատկանիշները, և թե՛ այն, որ Ռանդոլֆը ութերորդն էր, որ յոթից էր: Այսպիսով Ջորջ Վաշինգտոնը, որպես առաջին նախագահ և առաջին Գլխավոր հրամանատար, մարզաբեաբար նույնպես ութերորդն էր և յոթից էր, իսկ Թրամփը, որպես վերջին նախագահ, նույնպես կլինի ութերորդը, այսինքն՝ յոթից:

Երկրորդ Մայրցամաքային Կոնգրեսի երկրորդ նախագահը Ջոն Հենքոքն էր: Երկրորդ Մայրցամաքային Կոնգրեսն ավարտվեց 1781 թվականին: 1781-ից մինչև 1789 թվականը ներկայացնում է Համադաշնության Հոդվածների պատմությունը: Այդ ժամանակաշրջանը խորհրդանշվում է 1789 թվականով՝ Սահմանադրության հրապարակմամբ: Այդ ժամանակաշրջանում նույնպես կային ութ նախագահներ: Համադաշնության Հոդվածները ներկայացնում էին առաջին Սահմանադրությունը, սակայն Համադաշնության Հոդվածների թուլությունը հանգեցրեց դրանց փոխարինմանը և 1789 թվականին տասներեք գաղութների կողմից Սահմանադրության վավերացմանը:

Այդ ժամանակաշրջանում այդ ութ նախագահները բաղկացած էին յոթ նախագահներից, որոնք նախագահներ չէին այն ժամանակաշրջանի պատմության մեջ, որ ներկայացված էր նախորդ երկու Մայրցամաքային կոնգրեսներով, և մեկից, որը նախագահ էր եղել այդ առաջին մարզաբեական ժամանակաշրջանում: Ջոն Հենքոքը ծառայեց թե՛ երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսում, և թե՛ նաև այն ժամանակաշրջանում, որը ներկայացված էր Համադաշնության հոդվածներով: Մարզաբեական մակարդակում կային միայն յոթ մարդիկ, որոնք նախագահ էին եղել երկու Մայրցամաքային կոնգրեսների ընթացքում, ուստի մարզաբեաբար Ջոն Հենքոքը Համադաշնության հոդվածների ժամանակաշրջանում եղած ութի մեջ մեկն էր, բայց նա նաև նախորդ ժամանակաշրջանի յոթ մարդկանցից մեկն էր: Ուստի նա ութերորդն էր,

որ յոթից էր:

Երկրորդ մարգարեական ժամանակաշրջանը, որը ներկայացված է 1781-ից 1789 թվականներով, ինչպես առաջին ժամանակաշրջանը, ուներ մի նախագահ (Հենրիք), որը ութերորդն էր և այն յոթից, ինչպես առաջին մարգարեական ժամանակաշրջանում՝ 1776-ով ներկայացված, Ռենդոլֆն էր:

Ութ նախագահների երկու ժամանակաշրջաններում էլ ներկայացված է այն առեղծվածը, ըստ որի՝ ութերորդը յոթից է: Այդ երկու ժամանակաշրջանները վկայում են, որ առաջին իսկական նախագահը (Washington) նույնպես ուներ մարգարեական առեղծվածը՝ կցված իր խորհրդանշական նշանակությանը, իր նախատիպով՝ Randolph-ի միջոցով ներկայացված: Այս երեք վկաները վերաբերում են Trump-ին: Trump-ը, ինչպես ներկայացված է տասնմեկերորդ գլխի առաջին և երկրորդ համարներում, պատկերվում է միայն իր առաջին պաշտոնավարության միջոցով, որն ավարտվեց, երբ երկրորդ ընտրությունը գողացվեց անդունդից ելնող գազանի կողմից:

Այդ համարները կատարած պատմությունն իր մեջ ներառում է մի ծածուկ պատմություն այն ամենահարուստ թագավորի (Քսերքսեսի) կետից մինչև Ալեքսանդր Մակեդոնացու ներկայացումը, որը ներկայացնում է կիրակնօրյա օրենքը, երբ տասը թագավորները կարճ ժամանակով դառնում են յոթերորդ թագավորությունը: Հարուստ թագավորի և այն տասը թագավորների միջև, որոնք համաձայնվում են իրենց յոթերորդ թագավորությունը տալ պապականությանը, կային ութ թագավորներ: Այդ ութ թագավորները, որոնք կազմում են երկրորդ համարից մինչև երրորդ համարը եղած ծածուկ պատմությունը, իրենց երկու վկաներին գտնում են ութ նախագահների մեջ՝ 1776, 1789 և 1798 թվականների պատմության մեջ:

Այդ պատմությունը կրում է քսաներկու տարիների խորհրդանշությունը՝ այն ճանաչելի դարձնելով որպես հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման պատմություն, երբ Աստվածությունն միավորվում է մարդկության հետ: Այն նաև կրում է «Ճշմարտության» վկայությունը, որովհետև սկիզբը նշանավորում է անկախությունը, իսկ ավարտը՝ անկախության վերացումը, մինչդեռ 1776 թվականից տասներեք տարի անց տասներեք գաղութները վավերացրին Մահմանադրությունը: Այն նաև մատնանշում է ութ թագավորների (նախագահների) երկու ժամանակաշրջան, որոնք երկուսն էլ պարունակում են այն հանելուկը, ըստ որի՝ ութերորդը յոթից է:

Թրամփը՝ որպես վեցերորդ նախագահ 2016 թվականին, և որպես վեցերորդ թագավորության վերջին առաջնորդ, նաև ներկայացնում է տասը հաջորդական թագավորներից առաջինին և վերջինին: Տասը թիվը բնորոշում է այդ պատմության փորձության գործընթացը, իսկ այն փորձությունը, որ նախորդում է կիրակնօրյա օրենքին և ավարտվում է դրանով, գազանի պատկերի կազմավորումն է: Նաբուգոդոնոսորի գազանային երազի պատկերը ներկայացնում է ութ թագավորություն, և դրանով իսկ տալիս է այն վկայությունը, որ գազանի պատկերի փորձությունը ներկայացված է «ութ» թվով:

Մակաբայեցիների գծի փորձության պատմության մեջ, որը ներկայացնում է ուխտադրուժ բողոքականության եղջյուրի գիծը և ուխտադրուժ հանրապետականության եղջյուրի գիծը, որ ներկայացված է Անտիոքոս Գ-ով, այդ գծերն ու եղջյուրները միավորվում են մեկ եղջյուրի մեջ, որը պապության պատկերն է: Նույն պատմության մեջ Աստծո պատկերը լիովին և մշտապես վերարտադրվում է նրանց մեջ, ովքեր ներկայացված են որպես հարյուր քառասունչորս հազար:

Քառասներորդ համարի ծածուկ պատմությունը բացվում է երկրորդ համարից մինչև երրորդ համարը ընկած ծածուկ պատմության, ինչպես նաև տասներորդից մինչև տասնհինգերորդ համարների պատմության մեջ: Երբ Թրամփը 2025 թվականի հունվարի 20-ին իր երդմնակալությամբ դառնում է յոթից եղող ութերորդ նախագահը, Քսերքսեսից մինչև Ալեքսանդր Մակեդոնացի եղած ութ թագավորները նշանավորում են գազանի պատկերի կազմավորման գալուստը, և Թրամփը ներկայացնում է տասը հաջորդական թագավորներից առաջինին և վերջինին:

Այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

Եվ ես տեսա գահի վրա նստողի աջ ձեռքում մի գիրք՝ ներսից և դրսից գրված, կնքված յոթ կնիքով: Եվ տեսա մի գորավոր հրեշտակի, որ բարձր ձայնով հռչակում էր. «Ո՛վ է արժանի բացելու գիրքը և արձակելու նրա կնիքները»: Եվ ո՛չ երկնքում, ո՛չ երկրի վրա, ո՛չ էլ երկրի տակ ոչ ոք կարող չէր բացելու գիրքը, ոչ էլ նրա մեջ նայելու: Եվ ես շատ լաց եղա, որովհետև ոչ ոք արժանի չգտնվեց բացելու և կարդալու գիրքը, ոչ էլ նրա մեջ նայելու: Եվ ծերերից մեկը ինձ ասաց. «Մի՛ լար. ահա Հուդայի ցեղից Առյուծը, Դավթի Արմատը, հաղթեց, որպեսզի բացի գիրքը և արձակի նրա յոթ կնիքները»: Եվ ես տեսա, և ահա գահի մեջտեղում և չորս կենդանիների մեջ, և ծերերի մեջտեղում կանգնած էր մի Գառ՝ մորթվածի պես, որ ուներ յոթ եղջյուր և յոթ աչք, որոնք Աստծու յոթ Հոգիներն են՝ ուղարկված ամբողջ երկիրը: Եվ Նա եկավ և վերցրեց գիրքը գահի վրա նստողի աջ ձեռքից: Եվ երբ Նա վերցրեց գիրքը, չորս կենդանիները և քսանչորս ծերերը ընկան Գառան առաջ, և նրանցից յուրաքանչյուրը ուներ քնարներ և ոսկե թասեր՝ լի խունկերով, որոնք սրբերի աղոթքներն են: Եվ նրանք մի նոր երգ էին երգում՝ ասելով. «Արժանի ես վերցնելու գիրքը և բացելու նրա կնիքները, որովհետև մորթվեցիր և Քո արյամբ մեզ փրկագնեցիր Աստծու համար՝ ամեն ցեղից, լեզվից, ժողովրդից և ազգից, և մեզ մեր Աստծու համար թագավորներ և քահանաներ դարձրիր, և մենք կթագավորենք երկրի վրա»: Հայտնություն 5:1–10: